

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-11-07
Besvaras senast
2022-11-22

Till kulturminister Parisa Liljestränd (M)

2022/23:24 Kulturskolan som en del av välfärdssamhället

Den kommunala musikskolan startade i liten skala under 1940-talet, och under 60-talet blev den kommunala musikskolan betydligt mer vanlig. Innan den kommunala musikskolans utveckling hade bara vissa barn möjlighet att få undervisning i ett instrument genom militärmusiken, bruksmusikkårens, läroverken eller kyrkan, eller genom privatundervisning för dem som hade råd med detta. Det var alltså i hög utsträckning en klassfråga att ha möjlighet att få undervisning i ett musikinstrument. Det allmänna målet med en kommunal musikskola var att ge alla barn och ungdomar möjlighet att få lära sig sång eller instrument, oberoende av ekonomisk, kulturell eller social bakgrund.

Under 80-talet utvecklades de kommunala musikskolorna till att också innehålla andra estetiska ämnen såsom bild, drama och dans, och därigenom kom dessa skolor att kallas kulturskolor. Att samtliga kommunala musikskolor inte ännu är kulturskolor är ett tecken bland många på att det finns en bristande likvärdighet och varierande ambition för verksamheterna.

Under framväxten har symbiosen mellan skolan och kulturskolan varit påtaglig. Att enskild undervisning kunde ske inom ramen för skoldagen, även på lektionstid, var en självklarhet. Sedan dess har lagstiftningen på skolans område skärpts väsentligt, och detaljregleringen av undervisningstid har gjort att Skolinspektionen på flera ställen förelagt kommuner vid vite att upphöra med enskild undervisning på skoltid. I praktiken berör detta en stor majoritet av landets kulturskolor. Men en ordning där kulturskolan inte ryms inom skoldagens ram skulle slå särskilt hårt mot de elever som bor i landsbygd eller som har svagt föräldrastöd hemifrån. Det riskerar att förstärka ojämlikheten i vilka barn som har tillgång till att utöva kultur, vilket redan med dagens ordning är socioekonomiskt snedfördelat.

I dagens verksamhet är det svårt att på en övergripande nivå se det ursprungliga målet om kulturskolan som en del av välfärdssamhället. Kulturskolan finns med ett rikt utbud och bra förutsättningar på vissa håll i landet, där lokalpolitiker valt att prioritera verksamheten. I små kommuner kan den vara helt beroende av en ensam eldsjäl. I andra kommuner finns ingen kulturskola alls. På några ställen är verksamheten privatiserad. På vissa ställen tas det ut höga avgifter, tusenlappar per termin. På andra ställen är både undervisning och instrumenthyra avgiftsfria.

Om barn och unga ska ha jämlik tillgång till att utöva kultur måste undervisning medges på skoltid och alla kommuner erbjuda ett rikt utbud till rimliga eller obefintliga avgifter.

Jag vill med anledning av ovanstående fråga kulturminister Parisa Liljestrånd:

1. Kommer ministern att agera för att möjliggöra kulturskoleundervisning på skoltid?
2. Hur avser ministern att agera för att säkerställa alla barns rika och jämlika tillgång till utövning av kultur?

.....

Linus Sköld (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren